



ZPRAVODAJ

ŘK farnosti
Stará Boleslav
Říjen 2020



KŘESŤAN V KARANTÉNĚ

Určitě bychom si všichni přáli číst na tomto místě jiné, radostnější zprávy, hluboké teologické úvahy nebo inspirativní životní příběh nějakého světce. To také uvnitř tohoto vydání najdete. Ale má-li Zpravodaj reflektovat aktuální dění, dotýkající se života každého z nás, nemůžeme se tomuto tématu vyhnout. Ano, jde o současnou vlnu virové epidemie Covid-19. Nechceme přitom kopírovat veřejné sdělovací prostředky nebo jim konkurovat, ale podívat se na celou věc z pohledu křesťana. Tato situace má totiž i morální a teologický rozměr nebo chcete-li náboženskou stránku. Ovlivňuje nejen konkrétní slavení eucharistie - například oslavy Svátku svatého Václava u nás i jinde - ale také nás konfrontuje s otázkou, na čem stavíme své jistoty a jak se vyrovnáváme s faktem, že nemáme ani nemůžeme mít vše pod kontrolou, včetně našeho pozemského života.



Zároveň je tato situace prověřkou našich vztahů v rodině, s příbuznými a s ostatními lidmi kolem nás. Máme či nemáme se navštěvovat, podat si ruce či

dokonce obejmout se jako dřív, nebo je to hazard se zdravím? Žádná jednoduchá a jednoznačná pravidla nenajdeme, ale můžeme třeba zkusit najít nové způsoby, jak si být nablízku a přitom nikoho neohrozit.

Potěšilo mne, že důležitost těmto otázkám a hledání odpovědí na ně přikládají také vážené osobnosti naší církve.

Plzeňský biskup Tomáš Holub, který sám virem onemocněl, napsal dopis všem kněžím, jáhnům a věřícím Plzeňské diecéze: „Určitě nechceme propadat panice, nechceme šířit poplašné zprávy ani opustit naše motto „Nebojte se!“. Chceme se nicméně chovat jako skuteční křesťané, a proto i v konkrétních krocích naplňovat přikázání lásky: tedy být ohleduplní a zodpovědní.

Podceňovat nebezpečí jistě není dobré řešení. Také hrát si na hrdinu a posmívat se těm, kteří své obavy neskrývají, kritizuje křesťanský teolog Zdeňek A. Eminger: „I když nás apoštol Pavel varuje, abychom nedělili lidi na silné a slabé (1. list Korintským 8) a aby se naše „svoboda nestala kamenem úrazu pro slabé“, je to málo platné. Ten, kdo se obává nákazy, je často považován za slabého, zženštilého, skoro nevěřícího.“

Velmi cenné a moudré shrnutí předložil P. Aleš Opatrný:

Bude velmi dobré, když si jako křesťané postavíme před oči několik zásadních předsevzetí:

- budeme dodržovat doporučené hygienické zásady, a i když je to nepohodlné dodržíme pokyny o karanténě, ačkoliv se nám třeba nelíbí;
- nebudeme dbát na podivné „zaručené rady“ jak se chránit, které přicházejí kdoví odkud;
- budeme se dívat kolem sebe, abychom viděli, kdo od nás potřebuje pomoc;
- nevěnujeme se marným úvahám o tom „kdo za to může“;
- pochopíme, že neúčast na bohoslužbě když jsme nakaženi, když jsme v karanténě nebo je nás víc, než povolený počet osob, je nepříjemnost, ale není to v žádném případě hřích; naopak, hříchem proti pátému přikázání a hlavně proti přikázání lásky k bližnímu by bylo mše či jiné větší společné zbožné i světské akce se nevzdat;



- ač se nám do toho nechce, uvědomíme si plněji křehkost a zranitelnost naší civilizace i naší osoby a že "jsme jenom prach";
- ač se nám do toho nechce, omezíme bezbřehé fascinované sledování zpravodajství a vyhradíme si více času na četbu bible, modlitbu a přebývání s Bohem i s našimi blízkými;
- celou současnou situaci budeme sledovat pod úhlem křesťanské naděje, která není jen nějakým laciným přesvědčením, že všechno dopadne „dobře“, ale je jistotou, že nás nic nemůže odloučit od lásky Kristovy: ani život, ani smrt, ani nic přítomného, ani nic budoucího... (viz Řím 5,5; 8, 31-39)
- celou záležitost epidemie i s jejími důsledky se budeme snažit využít k prohloubení naší víry a důvěry, abychom se opět o něco přiblížili k jistotě víry, kterou tak povzbudivě předkládá apoštol Pavel v Listě Římanům:

Co k tomu řekneme? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?

Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? (Řím 8,31-32)

Vladimír Šimík s použitím veřejných internetových zdrojů

O ODVAZE A STRACHU

Když zalistujeme texty Nového zákona, s překvapením zjistíme, že se v něm hodně mluví o pocitech strachu a odvahy, ale vlastně téměř nikde se nemluví o morálních veličinách zbabělosti a statečnosti. Strach a odvaha jsou jen emoce, které nemají žádnou mravní hodnotu - bát se není zlo a mít odvahu není dobro. Etické veličiny jsou zbabělost, spočívající v podlehnutí emocím strachu, a statečnost, což je zvládnutí emocí strachu a možná i odvahy.

Jeden s příkladů je hned skoro na první stránce (Mt 1,20): **„Josefe, synu Davidův,“ říká anděli Josefovi, „neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.“**(Mt 1,20) Josef je svírán strachem: „Co si lidé pomyslí, když si vezmu těhotnou snoubenku? Co o mě budou říkat? Neztratím svou čest? Nebude to hanba pro celý můj rod?“ Anděl ho vyzývá, aby na tyto společenské tlaky nebral ohledy. Není důležité, co si myslí druzí. Josef se má prostě řídit svým osobním poznáním a osobním přesvědčením o početí z Ducha svatého, i když toto poznání je druhým nedostupné a je neověřitelné.

V Markově evangeliu se vypráví o vzkříšení Jairovy dcery, který byl představeným místní synagogy: **Když Ježíš ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy a řekli mu: „Tvá dcera zemřela; proč ještě tohoto**

rabína obtěžuješ?“ Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagógy: „Neboj se, prostě věř!“ (Mk 5,35–43) Víme, že se pak všichni smáli Ježíšovu tvrzení, že dívka pouze spí, ale že on dívku vzkřísil. Ježíš se na Jaira obrací rozkazovací větou. – „Neboj se, prostě věř!“ – Dělá to snad proto, že mu chce zakázat strach a přikázat víru? Určitě ne. Ježíš spíš empaticky vnímá, že zpráva o smrti zintenzivnila Jairův strach o život dcery. Byl to ovšem iracionální strach, neboť jestliže už nastala smrt, není proč se ještě strachovat o život; ale láska ve smrt nevěří... Ježíš vnímá tento strach a povzbuzuje Jairovu víru. Neříká, čemu nebo komu má Jairos věřit. Není to nutné, protože Jairos už víru má, onu rodičovskou víru, kvůli které se stále ještě bojí o život dcery, i když mu říkají, že je mrtvá. Má víru v její život, protože láska věří v život. Ježíš neradí, co se má dělat. Je kardiognóstés, empatický znalec lidských srdcí, který jen navazuje na to, co se už děje v Jairově nitru: „Neboj se, prostě věř.“

Také o odvaze máme v Písmu jedno krásné místo. Je to poslední verš 16. kapitoly Janova evangelia. Ježíš v této kapitole vylíčil všechny trable, které budou potkávat jeho učedníky v tehdejšímu světě, a na samý závěr říká: **„Toto vše jsem vám řekl, abyste ve mně našli pokoj. Na světě máte trápení, ale mějte odvahu – já jsem přemohl svět“.** (Jan 16,33)



Ježíš opět s empatií popisuje situaci svých učedníků na tomto světě. Označuje ji slovem *thlipsis*, které může znamenat všemožné trápení či útlak. Je to situace všech utlačovaných a hmotně nezajištěných, situace, která vyvolává pocity tísně, strachu a obav o budoucnost. Potom navazuje rozkazovací větou

„ale mějte odvahu“ se slovesem *tharsein*. Používalo se v rozkazovacím způsobu v pohanských mysterijních obřadech, když zasvěcovatel oznamoval zasvěcovaným, že se po obřadu změnil jejich stav tváří v tvář křehkosti a zranitelnosti lidského bytí. Toto sloveso *tharsein* nevyjadřuje jednání. Vyjadřuje pocit: „buď klidný“, „buď dobré mysli“, „neznepokojuj se“. Ani zde nejde o rozkaz, pocit lze přece těžko přikázat. Tento rozkaz je ve skutečnosti znamená proměnu významů věcí tohoto světa, ke které vede zasvěcení. V této nové konfiguraci ztrácí strach smysl a zasvěcenec proto může cítit odvahu.

V čem spočívá Ježíšovo mysterijní zasvěcení? V tom, že všechny útrapy tohoto světa nemají nad Ježíšovými zasvěcenci žádnou moc, protože Ježíš přemohl svět. Pozemský život může ještě hodně bolet, ale už nás to nemůže zničit. Proto můžeme už teď cítit odvahu.

Toto téma strachu z vnějších protivenství rozvíjí ještě konkrétněji synoptická tradice. V Lukášově evangeliu čteme: ***„Říkám to vám, svým přátelům: Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale víc už vám udělat nemohou. Ukážu vám, koho se máte bát. Bojte se toho, který má moc vás zabít a ještě uvrhnout do pekla. Ano, pravím vám, toho se bojte!“*** (Lk 12,4–5) Tento úryvek vysvětluje nám, Ježíšovým přátelům, že není nutné bát se těch, kdo mají v moci lidské tělo a mohou ho usmrtit. Můžeme si zde představit nejen zlé a mocné lidi, ale třeba i nemoci a různé katastrofy. Ničeho z toho není nutné se bát. Víme, že Ježíš změnil smysl těchto věcí tak, že nejsou absolutním zlem. Jsou to stále věci zlé, špatné, bolestné, nepříjemné a nežádoucí, to ano. Jsou to věci, kterých se přirozeně bojíme a snažíme se jim vyhnout. Ale Ježíš přichází s terapií, a i když tyto věci samy nejsou léčitelné, strach z nich léčitelný je, protože můžeme s Ježíšovou pomocí dorůstat k víře, že nemohou být konečnou porážkou, jestliže Ježíš přemohl svět.

Z článku Jiřího Pavlíka na www.christnet.cz vybral Vladimír Šimík

SVĚTEC MĚSÍCE

Ignác Antiochijský, biskup syrský, mučedník

Svatý Ignác z Antiochie, který má svátek 17. října, patří mezi tzv. apoštolské otce. Jsou to muži, kteří žili na přelomu 1. a 2. století po Kristu a kteří byli žáky apoštolů. Jejich svědectví je tedy nesmírně důležité, a to, co napsali, jsou poklady.

Svatý Ignác se narodil ve čtyřicátých létech 1. století po Kristu v Sýrii. Víme, že víc než třicet let byl biskupem v Antiochii, a to v létech 70 – 107. Prvním biskupem v Antiochii byl sv. Petr, Ignác byl v pořadí třetím. Antiochie byla tehdy třetím největším městem Římské říše – hned po Římě a Alexandrii. Sýrie



byla tehdy součástí Římské říše, a tak i zde docházelo k pronásledování křesťanů. Proto byl roku 107 Ignác deportován do Říma. Na cestě ho provází deset vojáků, kteří mají za úkol předvést ho před císaře. Čeká je dlouhá a nebezpečná cesta. Po této cestě Ignác napsal sedm dopisů různým církevním obcím, které se dochovaly a my si z nich dnes můžeme připomenout některé důležité myšlenky.

Zvláště emotivně působí list Římanům. Prosí přátele v Římě, aby nic nepodnikli na jeho záchranu, protože touží po tom, aby byl rozemlet zuby šelem jako pšenice: „Je pro mne krásnější zemřít v Kristu Ježíši než vládnout nad celým světem. Toužím po Tom, jenž za nás

zemřel. Chci toho, jenž pro nás vstal z mrtvých. Nechte mne, abych napodobil utrpení svého Boha.“

V den jeho svátku se proto také čte evangelium o zrně, které musí zemřít. Tak se nakonec také stalo – Ignác umírá v aréně, jeho tělo je rozdrceno zuby divokých šelem. Tak se naplnilo Ignácovo přání – zemřít pro Krista mučednickou smrtí. Stalo se to 17. 10. v římském Koloseu za vlády císaře Trajána.

Jednota

Žádný církevní Otec nevyjádřil tak intenzivně jako Ignác touhu po jednotě s Kristem a po životě v Něk. Označuje se za člověka, který chce pro jednotu udělat vše. Pro Ignáce je jednota především nárokem Boha, který existuje Jeden ve třech Osobách v dokonalé jednotě. Jednota, kterou mají na této zemi uskutečnit křesťané, není nic jiného než napodobení příkladu Boží jednoty. „Vaše jednomyslnost a láskyplný soulad opěvuje Krista. Každý z vás se staň chodem, naladte se podle Boha a ve svorné jednotě zpívejte jedním hlasem. Společně se modlete, společně proste, buďte jedné mysli a jedné naděje v lásce a svaté radosti Všichni buďte jako jeden Boží chrám, jako jeden Ježíš Kristus, jenž vyšel od jednoho Otce, s ním je jedno a v jedno se k němu vrátil“

Ve svých listech častokrát povzbuzuje k jednotě ve společenství a zdůrazňuje sílu společné modlitby: „Mé okovy, které nosím pro Ježíše Krista vás prosí: Buďte svorní a modlete se společně“. Zajímavá je jeho zmínka o síle křesťanské modlitby, konané ve společenství s biskupem kolem oltáře: „Má-li totiž takovou moc modlitba jednoho či dvou lidí, čím spíše modlitba biskupa s celou křesťanskou obcí. Kdo nepřichází do shromáždění, pohrdá jím a tím se již odsoudil“. Tato moc modlitby spojené s účastí na eucharistii se projevuje také v boji proti Zlému: „Snažte se co nejčastěji se scházet k eucharistii. když se častěji scházíte, ničíte satanovy síly. Jednotlivá vaše modlitba ničí jeho zhoubnost“.

*Všemohoucí, věčný Bože,
ty posiluješ mučedníky,
aby ti statečně vydávali svědectví,
a stali se ozdobou tvé církve;
dej, ať slavné mučednictví svatého Ignáce
dodává i nám odvahu a sílu. Amen.*

www.catholica.cz

LITURGICKÉ OKÉNKO

památka Panny Marie Růžencové

Tato památka nás má podnítit k rozjímání o Kristových tajemstvích pod vedením Panny Marie, která byla zvláštním způsobem spojena s vtělením, utrpením a slávou vzkříšeného Božího Syna. Slavíme ji 7. října, v den výročí rozhodujícího vítězství spojeného křesťanského vojska nad tureckým loďstvem, které znamenalo rozhodující zlom v expanzi Otomanské říše a záchranu křesťanské Evropy.

Papež Pius V. toho roku zorganizoval koalici ozbrojených sil ze Španělska a jiných menších křesťanských království, republik a vojenských řádů, která měla zachránit z rukou Turků křesťanské výspy na Kypru, zvláště pak benátské obchodní středisko Famagusta, které však po dlouhém obléhání padlo již 1. srpna ještě předtím, než se křesťanské síly vydaly na cestu. K bitvě nakonec došlo 7. října 1571, kdy loďstvo Svaté ligy, tedy koalice jihuoevropských katolických přímořských států, vyplulo z přístavu Messina na Sicílie a následně se střetlo s mocnou otomanskou flotilou v Bitvě u Lepanta u západního břehu Řecka. Protože papež věděl, že křesťanské síly jsou ve významné početní i materiální nevýhodě, vyzval celou Evropu, aby se modlila růženec za vítězství a vedl růžencové procesí v Římě.

Po nečekaném vítězství ustanovil Pius V. tento den jako Svátek Panny Marie Vítězné. Dva roky poté změnil Piův nástupce papež Řehoř XIII. název na Svátek Svatého Růžence. Na celou západní církev tento svátek rozšířil papež Klement XI. v roce 1716 po dalším vítězství nad Turky v bitvě u Petrovaradína na dolním Dunaji. Do všeobecného římského kalendáře byl zařazen na první neděli v říjnu. Papež Pius X. stanovil v roce 1913 jeho slavení pevně na výroční den lepantského vítězství 7. října v rámci své širší snahy uvolnit neděle pro slavení nedělní liturgie. V roce 1960 změnil papež Jan XXIII. název na Svátek Panny Marie Růžencové.



Historie modlitby růžence

Legenda o svatém Dominikovi uvádí, že přebýval v roce 1206 ve francouzském Prouille, kde se snažil přivést albigenské zpět na pravou víru. Mladému knězi se to příliš nedařilo až do dne, kdy se mu zjevila Panna Maria, která mu dala růženec jako nástroj proti heretikům.

Ačkoliv toto předání růžence sv. Dominikovi není historicky doloženo, pravdou je, že se o rozvoj této modlitby zasloužili právě Dominikovi následníci, zvláště pak v 15. století kněz a učitel Alanus de Rupe. Nahrazovala prostému, často negramotnému lidu modlitbu žaltáře, která byla dosti komplikovaná a vyžadovala mj. znalost latiny. Do podoby, jak jej známe dnes, růženec uvedl v 16. století dominikánský teolog Antonio Ghislieri, později již zmíněný papež Pius V.

Papež Jan Pavel II. prohlásil: "Růženec je současně meditací i prosbou. Naléhavost prosby o přímluvu Matky Boží spočívá na důvěře, že její mateřská přímluva může u Srdce Syna dosáhnout všeho." Připomenul, že "*růženec Panny Marie, který se z vnuknutí Ducha Svatého postupně rozvíjel v druhém tisíciletí, je oblíbená modlitba mnoha světců a učitelský úřad Církve k ní často vybízí.*" Proti hrozbám válek, terorismu a všem druhům zla, tento papež pozvedl růženec se slovy: "*Toto je největší lék. Modlete se, modlete se a více se neptejte. Všechno ostatní svěřte Matce Boží.*"



VELKÝ RÉBUS

PRO VŠECHNY ZVÍDAVÉ, PŘEMÝŠLIVÉ A TVOŘIVÉ
aneb hravé opáčko aktuálních témat na říjen

Křesťanská tradice zahrnuje tři významné projevy života modlitby: ústní modlitbu, rozjímání a vnitřní modlitbu. Co je všem třem společné?

odpověď: _____

B	S	K	A	T	A	K	O	M	B	Y	U
E	S	T	A	V	I	L	A	R	O	F	M
N	E	M	I	L	L	E	C	A	P	B	A
E	S	A	R	G	A	S	R	D	C	E	D
D	I	R	D	A	M	N	Z	I	T	A	E
I	M	T	O	N	S	A	K	M	N	D	I
K	E	I	Ř	D	T	Ý	T	S	Á	U	R
T	O	N	A	E	B	R	D	A	J	J	A
I	N	O	K	CH	A	V	O	D	A	P	Š
N	C	V	É	S	V	O	K	A	R	K	Í
I	T	Á	L	I	E	J	Y	K	T	E	P
Ý	K	S	N	Á	I	R	O	G	E	R	G

Odpověď naleznete, budete-li v osmisměrce hledat rozluštěné pojmy /viz níže/:

- Třetí řádový generál jezuitů, František Borgiáš, zemřel v Římě. Jak se jmenuje město, kde bylo jeho tělo pochováno?
- Jaké je rodné jméno karmelitky sv. Terezie od Dítěte Ježíše (z Lisieux)?
- Jméno manželky bl. Karla Rakouského?
- Který mučedník a apoštol je v liturgickém kalendáři zařazen na stejný den jako apoštol Šimon Horlivec?

- Povolání apoštola Lukáše?
- Zkratka názvu řeholního společenství, jehož členem byl Jan Kapistránský?
- Jaký nástroj podle legendy způsobil smrt apoštola Judovi?
- Název města, ve kterém byl Karol Wojtyła v letech 1958-1964 pomocným biskupem a v letech 1964-1978 arcibiskupem?
- František z Assisi měl na církev a společnost Západu vliv jako málo církevních osobností. Co se na jeho těle objevilo roku 1224 na hoře u La Verna?
- Kdo podle biblické tradice pronesl slova, které církev přednáší jako kantikum při kompletaci denní modlitby?
- Název ostrova, kde zemřel bl. Karel Rakouský?
- Svatá Voršila se zalíbila králi Hunů. Když se mu bránila, byla usmrcena. Jaký nástroj byl příčinou její smrti?
- Jaké zvíře je atributem apoštola Lukáše?
- Jaké bylo občanské příjmení papeže, který byl náměstkem Kristovým v letech 1939-1958?
- Ostatky svatého poustevníka Vintíře převezl kníže Břetislav do nejstaršího mužského kláštera v českých zemích. Jak se jmenuje řád, který toto místo spravuje?
- Rodné jméno prvního hnězdenského arcibiskupa?
- Pohřebiště římské křesťanské obce na římské Via Appia se jmenuje „Kalistovy ...“?
- Nejvýše položené město Španělska, rodiště mystičky, učitelky církve a reformátorky karmelského řádu?
- Jméno zámku, kde se narodila sv. Hedvika Slezská?
- Název země, ve které prožil svůj život redemptorista Gerard Majella?
- Který císař biskupa Ignáce z Antiochie odsoudil k smrti a nechal v římském Flaviově amfiteátru předhodit za potravu lvům?
- Jméno evropského města, kde jsou v kostele sv. Justiny v alabastrovém sarkofágu uchovány ostatky apoštola Lukáše?
- O šíření úcty k jaké části Ježíšova těla se na základě svého zjevení snažila Markéta Marie Alacoque?
- Terezie z Avily zemřela 4. října 1582. Její liturgická připomínka ovšem musela být přeložena (byla o jeden den posunuta), neboť termín jejího zrození pro nebe již byl obsazen vzpomínkou na svatého Františka z Assisi. Právě roku 1582 byl díky reformě kalendáře rok o 10 dnů zkrácen, a tak po 4. říjnu následoval až 15. den měsíce... Jaký kalendář byl v roce 1582 zaveden?

CELONÁRODNÍ POUŤ KE SVATÉMU VÁCLAVU

STARÁ BOLESLAV – VE FOTOGRAFIÍCH







"MISIE
JE SVOBODNOU A VĚDOMOU
ODPOVĚDÍ NA BOŽÍ VOLÁNÍ."
(PAPEŽ FRANTIŠEK)



missio.cz

SVĚTOVÝ DEN MISII

Misijní neděle

18. 10. 2020

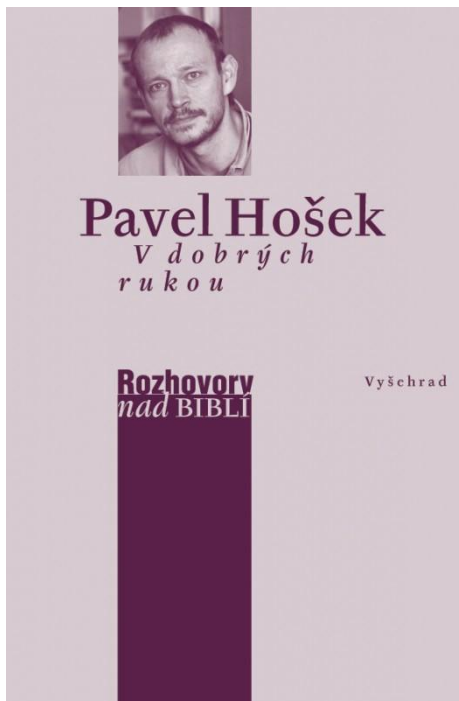
ZA VAŠE DARY A MODLITBY DĚKUJEME!
PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO ŠÍŘENÍ VÍRY
Č.Ú.: 32 540 444/2700
VS 10

KNIŽNÍ TIP

Pavel Hošek: V dobrých rukou

Tato kniha vyšla sice už v roce 2013 v nakladatelství Vyšehrad v edici Rozhovory nad Bibli, ale v některých obchodech ji možná ještě seženete. Autorem je Pavel Hošek, kterého možná znáte z rozhlasu nebo ze stránek Katolického týdeníku. Kniha je vlastně záznamem rozhlasových rozhovorů nad různými texty Písma, které s autorem vedl redaktor českého rozhlasu Petr Vaďura.

Pavel Hošek, docent religionistiky, přistupuje k výkladům Písma s velkou pokorou. Jeho cílem je zprostředkovat skutečnost, kterou sám prožil: setkání s Bohem, který je za biblickými texty, i důsledky, které toto setkání mělo pro jeho život. Dokáže ilustrovat velké pravdy na prostých životních příkladech, přitom mu nechybí ani smysl pro humor. Čtenář je pro něho vždy rovnocenným partnerem, nepředkládá mu hotové pravdy, ale spíš ho zve k zamyšlení a rozhovoru. Sympatická je i jeho tendence ztotožňovat se s hříšníky, kteří po celý život hledají cestu k Bohu. 30 minutová stopáž pořadu určuje nevelký rozsah textu jednotlivých kapitol, takže se v nich člověk neztratí a ani neusne únavou.



Ukázka z knihy

Z kapitoly: Jak vypadá církev?

(zamyšlení nad textem z 1.listu Korintským 1,26-3)

Týkají se Pavlova slova především konkrétních nešvarů korintských křesťanů, anebo platí i dnes?

Při pohledu na dnešní církev se mi zdá, že jsme za těch dva tisíce let příliš dlouhý úsek na cestě ke křesťanské dokonalosti neurazili, protože dětinskost, pošetilost, sektářství a duchovní pýcha, které byly hojné v korintském sboru, jsou poměrně obvyklým jevem i v dnešní církvi. Spěchám dodat, že sebe samého vůbec nepovažuji za výjimku z tohoto pravidla.

Zdá se, že církev byla už na samém počátku vzdálená ideálům, které vyznávala. Je to tak?

Domnívám se, že tohle je velmi důležité zjištění. Jsme-li totiž dnes rozpačití nad neuspokojivým stavem církve, smíme zároveň vědět, že Pán Bůh jím zaskočen není. Není pravda, že od nás očekává víc, než dokážeme, a proto je naší průměrností a ušmudlaností zarmoucen a zklamán. Křesťané byli obyčejní, nedokonalí a chybující lidé vždycky, i v novozákonní době. Je-li Bůh vševědoucí, věděl od počátku, co všechno se nám křesťanům v dějinách nepodaří. Přesto s odvahou a s „umíněnou důvěrou v člověka“ svou církev založil a do dnešního dne to s ní nevzdal... A je-li církev dost dobrá pro něj, kdo j sem já, aby nebyla dost dobrá pro mě?

Pavel zde doslova říká, že „před Bohem se nemá chlubit žádné tělo“. Co to znamená?

Velmi lidově řečeno, nemáme frajeřit, nemáme si nic nalhávat. Pěkně je to vyjádřeno v židovské modlitbě Avinu malkeinu: „Otče náš a králi náš, smiluj se nad námi a vyslyš nás, vždyť se před tebou nemáme čím vykázat.“ Podle mého mínění chce Pavel v naší pasáži korintským křesťanům pomoci vybědnout z močálu sebehodnocení a sebezpoměrování, protože takové postoje k ničemu dobrému nevedou. Bůh nás miluje jako svoje děti a jeho přízeň není odměnou za naše kvality a výkony.

Zpracoval Vladimír Šimík

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

- | | |
|------------------|--|
| 1.10. (čtvrtek) | památka svaté Terezie od Dítěte Ježíše,
panny a učitelky církve |
| 2.10. (pátek) | památka Svatých Andělů Strážných |
| 4.10. (neděle) | svátek svatého Františka z Assisi |
| 7.10. (středa) | památka Panny Marie Růžencové |
| 12.10. (pondělí) | památka svatého Radima, biskupa |
| 15.10. (čtvrtek) | památka svaté Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve |
| 16.10. (pátek) | památka svaté Hedviky, řeholnice |
| 17.10. (sobota) | památka svatého Ignáce z Antiochie, biskupa a mučedníka |
| 21.10. (středa) | památka blahoslaveného Karla Rakouského, císaře |

- 22.10. (čtvrtek) památka svatého Jana Pavla II., papeže
 28.10. (středa) svátek svatých Šimona a Judy, apoštolů
 16.10. (pátek) památka svatého Wolfganga, biskupa



APOŠTOLÁT MODLITBY - ŘÍJEN 2020

celosvětová síť modlitby s papežem Františkem

VŠEOBECNÝ ÚMYSL

Misijní poslání laiků v církvi

Modleme se, aby laici, zejména ženy, v síle svého křtu měli větší podíl na odpovědnosti v církevních institucích.

NÁRODNÍ ÚMYSL

Za misie – ať je na přímluvu svatého Jana Nepomuka Neumanna, biskupa s nadšením podporujeme, šíříme radost evangelia a pomáháme potřebným.

www.cirkev.cz

PODĚKOVÁNÍ:

Velmi děkuji všem, kteří se účastnili přípravy a průběhu letošní Svatováclavské pouti. Bez Vaší pomoci a Vašeho přispění by bylo mnohem složitější a náročnější poutní slavnost připravit a vše nezbytné zajistit!

Libor Bulín

kapitulní probošt a staroboleslavský farář

POŘAD BOHOSLUŽEB OD PONDĚLÍ – 5. 10. 2020

Den	Hodina	Místo
Pondělí	8.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Úterý	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Středa	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Čtvrtek	-	
Pátek	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Sobota	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav

Den	Hodina	Místo
Neděle	8.15	kostel svatých Petra a Pavla – Všetatky
	8.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie
	9.00	- Stará Boleslav
	9.30	kostel Všech svatých – Kozly
	10.30	kostel svatého Víta - Kostelec nad Labem
	11.00 občas	kostel narození svatého Jana Křtitele – Skorkov
	18.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav

Omezení bohoslužeb během stavu nouze

- Počet účastníků bohoslužby se omezuje na 100 účastníků – včetně svateb a pohřbů !
- Všichni účastníci bohoslužby musí během mše svaté sedět a mít nasazené roušky!
- Velmi se doporučuje přijímat svaté přijímání na ruku!
- Při bohoslužbách se nezpívá!



Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav,
Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com.

Duchovní správce: J.M. Libor Bulín, mobil: 602 542 847; e-mail: liborbulin@seznam.cz

Příspěvky, připomínky zasílejte na adresu: v.simik@centrum.cz

Uzávěrka čísla je v úterý před poslední nedělí předcházejícího měsíce.